इत्यालोच्य तेन सिंहेन ग्रामं गत्वा दधिकर्णनामा विडालो मांसाद्याहारं दत्त्वा प्रयत्नादानीय स्वकन्दरे धृतः। ततस्तद्भयान्मूषिको न बहिर्निःसरति। तेनासौ सिंहो ऽक्षतकेशरः सुखं स्वपिति। मूषिकशब्दं यदा यदा शृणोति। तदा तदा मांसाहारदानेन तं विडालं संवर्धयति। अथैकदा स मूषिकः क्षुधा पीडितो बहिश्चरन्मार्जारेण प्राप्तो व्यापादितश्च। अनन्तरं स सिंहो यदा कदाचिदपि तस्य मूषिकस्य शब्दं न शुश्राव। तदोपयोगाभावाद्विडालस्याहारदाने मन्दादरो बभूव। ततो ऽसौ दधिकर्णो ऽप्याहाराभावाद्दुर्बलो ऽभवत् अतो ऽहं ब्रवीमि।

निरपेक्षो न कर्तव्यो भृत्यैः स्वामी कदाचन।
निरपेक्षं प्रभुं कृत्वा भृत्यः स्याद्दधिकर्णवत्॥ २॥

X. (II. 5.)

DIE KUPPLERIN UND DIE GLOCKE.

अस्ति श्रीपर्वतमध्ये ब्रह्मपुराभिधानं नगरं। तत्प्रदेशे घण्टाकर्णो नाम राक्षसः प्रतिवसतीति जनप्रवादः श्रूयते। एकदा घण्टामादाय पलायमानः कश्चिच्चोरो व्याघ्रेण व्यापादितः खादितश्च। तत्पाणितः पतिता घण्टा वानरैः प्राप्ता। ते वानरास्तां घण्टामनुक्षणं वादयन्ति। ततो तद्नगरवासिजनैः स मानुषः खादितो दृष्टः। प्रतिक्षणं घण्टावादश्च श्रूयते। अनन्तरं घण्टाकर्णः कुपितो मानुषं खादतीत्युक्त्वा जनाः सर्वे नगरात्पलायिताः। ततः कुट्टिन्या बकुशो विमृश्य वानरो घण्टां वादयतीति स्वयं परिज्ञाय राज्ञा विज्ञापितः। देव। यदि धनोपक्षयः क्रियते। तदा घण्टाकर्णमिहं साधयामि। ततो राज्ञा धनं दत्त्वा प्रस्थापिता। कुट्टिन्या च मण्डलपूजागणचक्रादिभिराश्चर्यगौरवं दर्शयित्वा स्वयं वानरप्रियफलानि समादाय वनं प्रविश्य फलान्यवकीर्णानि।